

[Thorkil Kristensen.]

munerne. Det vil med andre ord sige, at både i forhold til det tidligere og de senere år er disse 2 finansårs tal for aldersrenten og visse andre sociale udgifter i virkeligheden forhøjet, det betyder, at stigningen fra 1952—53 til 1953—54 ser større ud, end den er, og det betyder, at den nedgang, der synes at være fra 1954—55 til det kommende år, ikke er en nedgang, men en opgang. Jeg skønner efter en løselig gennemgang, at den reelle opgang i statsudgifterne på dette punkt er ca. 25 mill. kr. større end efter de tal, der findes i forslaget, men det er selvfølgelig kun en løselig beregning.

Den vægtigste grund til, at stignings-takten ikke er dæmpet ned eller stabiliseret på den måde, som man kunne få indtryk af gennem det, vi har hørt, er dog en tredje, den nemlig, at de meget store reduktioner i visse udgifter, som man har vedtaget nu i sommer og i efteråret, betyder, at man udsætter en del materieludgifter til forsvaret, såvidt jeg husker for 75 mill. kr. foreløbig, man udskylder en del militære anlægsarbejder og også visse civile anlægsarbejder, tilsammen til meget betydelige beløb.

Dette betyder jo bare, at vi skubber byrden foran os et år eller to år, eller hvor meget det nu bliver. Det betyder, at så ligger der så meget større anlægskrav og venten os i 1956—57, eller hvornår det nu bliver. Det kan være nødvendigt i en nødsituation, navnlig når man har ventet for længe med at gribe ind, da at skubbe vanskelighederne fra sig et års tid eller to. Det kritiserer jeg ikke, men det gør jo, at det billede, man får gennem statsbudgettets tal, ikke er det virkelige billede af de underliggende tendenser, og det indtryk, som bliver tilbage med disse tre korrektioner, er da dette, at stigningstakten ikke er ophørt. Den langtidsstigning, vi har været inde i for statsbudgettets vedkommende i en række år, er vi stadig inde i. Spørgsmålet er så: Hvor stor er denne stigning på længere sigt, og hvad er stigningstakten, hvis vi prøver at se en række år fremad?

Jeg rejste dette spørgsmål under den tilsvarende debat i fjor, idet jeg henstillede til den højtærede finansminister, at man under de overvejelser af vore langtidsproblemer, som var påbegyndt i forbindelse med

årsoversigten, også ville tage spørgsmålet om statsbudgettets sandsynlige fremtidige udvikling op til undersøgelse. Jeg benytter lejligheden til at gentage denne henstilling. Ikke mindst hvis vi skal tage stilling til forskellige store investeringsproblemer, som ligger og venter, og forskellige store reformproblemer, som har været fremme i debatten, er det meget vigtigt, at vi bliver klar over, hvor dette vil føre os hen for statsbudgettets vedkommende, hvordan det vil gå med statsudgifterne i en række år frem i tiden. Dette vil i det lange løb også blive afgørende for skatternes vedkommende, fordi skatterne naturligvis i det lange løb bestemmes af udgifternes størrelse.

Vender man sig så til budgettet som helhed, sådan som det fremgår af det forelagte forslag, mangler der, som jeg sagde, stadig noget med hensyn til overskueligheden. Der blev på ordførernes pladser den dag, forslaget blev fremsat, lagt et eksemplar af den højtærede ministers tale, sådan som det plejer at ske, og denne tale var bilagt en tabeloversigt over de totale statsfinanser i de fire år fra 1952—53 til 1955—56, en oversigt, der stort set svarer til den, vi har i den økonomiske årsoversigt. Jeg har set denne tabel gentaget visse steder i pressen, derimod er den, såvidt jeg ved, ikke stillet til rådighed for samtlige medlemmer af det høje ting. Jeg henstiller, at dette sker, men jeg henstiller også, at den pågældende oversigt bliver suppleret med et par ting, som jeg skal nævne om lidt, da den ikke giver det fulde billede.

Hvad angår det centrale punkt i det totale statsbudget, sagde den højtærede minister, at nu ville vi antagelig i det næste år få et overskud på ca. 300 mill. kr., hvilket var meget nær det samme som i de sidste tre finansår. Det er også det billede, man får, når man ser på den tabeloversigt, jeg nævnte, men det er af et par grunde, som jeg skal komme ind på, ikke det fulde billede.

Man savner i denne tabel omtale af den bundne opsparing, hvoraf der endnu i 1952—53 blev opkrævet ca. 90 mill. kr. Dette er nævnt i den tilsvarende oversigt i den økonomiske årsoversigt, men det er ikke nævnt her, og det synes jeg er en fejl. Det vil jo sige, at 1952—53 betød en noget stærkere bremse på det årlige forbrug end